

คงเคยได้ยินนโยบายใช้ ๓ ส่วน เก็บ ๑ ส่วนกันมาบ้างนะครับ เรามาดูหลักการใช้เงินที่ได้แนะนำไว้เกือบ ๒๖๐๐ ปีกันบ้างว่ายังใช้ได้หรือไม่หลักที่ว่านี้แบ่งเงินเป็น ๔ ส่วน

- ๑ ส่วน ใช้เพื่อตัวเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- ๒ ส่วน เก็บไว้ลงทุนการงาน
- ๑ ส่วน เก็บไว้ชื้อยามคราวจำเป็น

หลักการนี้เรียกว่า "หลักโภควิภาค ๔"

เนื้อความจากพระไตรปิฎก มีดังนี้ครับ

[๑๙๗]

บัณฑิตรู้แจ้งมิตร ๔ จำพวกเหล่านี้ คือ มิตรมีอุปการะ ๑ มิตรร่วมสุขร่วมทุกข์ ๑ มิตรแนะนำประโยชน์ ๑ มิตรมีความรักใคร่ ๑ ว่าเป็นมิตรแท้ ฉะนั้นแล้ว พึงเข้าไปนั่งใกล้โดยเคารพ เหมือนมารดากับบุตร ฉะนั้น บัณฑิตผู้สมบูรณ์ด้วยศีล ย่อมรุ่งเรืองส่องสว่างเพียงดังไฟ เมื่อบุคคลอสมโภคสมบัติอยู่เหมือนแมลงผึ้งผนวกรัง โภคสมบัติย่อมถึงความสั่งสมดุจจอมปลวกอันตัวปลวกก็เกิดขึ้น ฉะนั้น คุณุสถ์ในตระกูลผู้สามารถ ครั้นสะสมโภคสมบัติได้อย่างนี้แล้ว พึงแบ่งโภคสมบัติออกเป็นสี่ส่วน เขาย่อมสมานมิตรไว้ได้ พึงใช้สอยโภคสมบัติด้วยส่วนหนึ่ง พึงประกอบการงานด้วยสองส่วน พึงเก็บส่วนที่สี่ไว้ด้วย หมายถึงจักมีไว้ในยามอันตราย ดังนี้ ฯ

พระไตรปิฎก เล่มที่ ๑๑ พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๓
ทีฆนิกาย ปาฎิกวรรค